

ment, at Indstævnte har været uberettiget til at bortleie de tidnævnte Steder, istædsfor at bortfæste dem. Denne Anskuelse kan Overretten — naar der staar Overretten, betyder det her Høiesteret, da Høiesteret har vedkjendt sig Overrettens Begrundelse — „ikke give Medhold. Ligesom nemlig andre Lovbestemmelser, in specie Forordningen 5te Juni 1848 § 6 og Lov 15de Mai 1840 § 1 forudsætte, at der gives Huse, hvis Tilliggende udgjør over 1 Td. Hartkorn, saaledes have de oven citerede Anordninger kun fastsat 1 Td. Hartkorn som Grændse i de givne specielle Forhold, navnlig hvor Tælen er om visse Præstationer til det Offentlige, uden at det nogetsteds i Lovgivningen findes, udtalt som almindelig Regel, at det nævnte Hartkornskvantum danner Grændsen mellem Gaardmand og Husmænd; og kan selvfølgelig deraf ikke sluttes, til et Tilfælde som det nærværende, og det saameget mindre, som her er Spørgsmaal om Indskrænkning i Eiendomsretten. Da nu fremdeles den hidhørende Lovgivning, in specie Forordningen af 19de Marts 1790, 25de Marts 1791 og 9de Februar 1820, kun nævner Gaarde som Gjenstand for Fæstetvangen, da derhos de omhandlede Steders Tilliggende i alt Fald ikke betydeligen overstiger 1 Td. Hartkorn, og da de hidtil ei have været benævnedes eller bortfæstede som Gaarde, skjønnes den omspurgte Forpligtelse ei at kunne anses som paahvilende disse Eiendomme.“ Her havees altsaa saa bestemt, og tydeligt som muligt Høiesterets Udtalelse om, at et Sted, som er udstykket fra en Fæstegaard — jeg maa tillade mig at sige, at det er aldeles givet, at de Steder, hvorom der var Tale, vare udstykkede fra Fæstegaarde — og som har et Tilliggende af 1 Td. Hartkorn eller derover, ikke er Fæstetvang undergivet. Det kan naturligvis siges, at det er urigtigt, at det røber Uvidenhed, ja kolossal Uvidenhed; men derom tror jeg ikke, der er Spørgsmaal i nærværende Sag. Det, hvorom der her er Spørgsmaal, er, hvorledes den kompetente Autoritet har udtalt sig, og det forekommer mig da, at det vilde være noget besynderligt, om man vilde udtale, at den Retsætning, som Høiesteret har erklæret for gjældende Ret, ikke er det. Det vilde

efter min Opfattelse kun give en god Mening, dersom man vilde gaa saa vidt, at man sagde, at Høiesteret ikke er saa vel stillet til at udtale sig om, hvad der er gjældende Ret som nærværende Forsamling, men vil man ikke det, vil man derimod gaa den modsatte Vej, som ganske vist er den rigtige, nemlig at erklære, at en saadan Afgjørelse tilkommer Høiesteret, forekommer det mig ikke rigtigt i Beslutningsform at vedtage Noget, som Høiesteret har erklæret ikke er rigtigt. Allermest besynderligt er det dog at erklære, at dette ikke er gjældende Ret, men at man forventer, at Spørgsmaalet skal finde sin Afgjørelse ved Domstolene, skjøndt det allerede har fundet sin Afgjørelse i en Retning, modsat den, som man har foreslaaet Folkethinget at vedtage. — Jeg skal forbigaa de andre Spørgsmaal, der indeholdes i den første Resolution, da Drøftelsen af dem vilde føre for vidt, men jeg skal dog fremføre en Anke imod Redaktionen af denne første Resolution. Naar der er Tale om 1 Tønde Hartkorn eller derover, maa dette dog vistnok naturligt forstaaes som 1 Tønde Hartkorn eller derover efter den ny Matrifkul, thi det er den, der ligger os nærmest og strax frembyder sig for Forestillingen, men jeg skal fremføre et Exempel, hvorefter det vil være klart, at det vilde være unaturligt at vedkjende sig dette. Naar nemlig Udstyknngen har fundet Sted efter den gamle Matrifkul, og de udstykkede Edder derefter havde under 1 Tønde Hartkorn, saaledes at de utvivlsomt ikke vare fæstepligtige, ville de dog, naar de bagefter ifølge Skattelovenes Forandring ere komne op paa 1 Td. Hartkorn eller derover, gaa ind under den første Resolution. Med Hensyn til dem foreslaas det altsaa Folkethinget at udtale, at de fremdeles ere Fæstetvang undergivne, men naar Forholdet er, som jeg foresatte det, er det en stor Urimelighed, at den Omstændighed, at Skattelovgivningen forandres, og at en Huslod faar en betydelig større Skattebyrde, saaledes at den fra at være under 1 Tønde Hartkorn efter den gamle Matrifkul gaar over til at blive over 1 Tønde Hartkorn efter den nye Matrifkul, skal medføre, at den bliver Fæstetvang under-